

Türkiye İşçi Partisi
Genel Merkezi,
Ankara Caddesi 40,
İ s t a n b u l.

İstanbul, 9 Mayıs 1965.

Türkiye İşçi Partisi'nin Genel Yönetim Kurulunun 9 Mayıs 1965 günü Ankara'da yaptığı açık toplantıda Genel Başkan Mehmet Ali Aybar özetle şu konuşmayı yapmıştır.

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulunun açık toplantısında konuşan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Türkiye İşçi Partisinin seçimlere katılmasıyla emekçilerin ve topluncuların tarihimize ilk defa emeği temsil eden bir siyasi kuruluşun saflarında Büyük Meclis'âm gireceklerini belirterek söze başlamıştır. Bu olayın sosyal ve siyasi önemi üzerinde duran Aybar:

" Uzun tarihimizde çilekeş emekçi halkımızın yurt yönetiminde söz ve karar sahibi olmak için bu atacağı ilk adım olacaktır. Önümüzdeki seçimlerde nasırlı elleri ile Büyük Meclise giren emekçiler, Türkiyenizi tam bağımsız, uygar bir toplum haline getirme davasının öncüleri olacaklardır. Ve bu defa azınlıkta da kalsalar gene de emeğin kararlı ve gur sesini duyuracaklar, yurt yönetimini yine de emekten, halktan yana iteleyeceklerdir. Ve 1969'da Türkiyenizi hızla kalkındıracak politikayı emekçiler tezgaha koyacaklar işçinin, yoksul köylünün, kısaca bütün emekçilerin, insanca yaşamasını sağlayacak kurumları, nasırlı elleriyle emekçiler yapacaklardır.

Konuşmasına devanla: "Geri bırakılmış bağımlı bir vatanda yaşamının nadedi manevi ızdırabı kafalarınızda ve etlerinizde, fakat Kuvay-ı Milliye ruhunun yeniden canlanışının inançlı sevinci yüreklerinizde, en acılı fakat en umutlu günlerinizi yaşıyoruz. Emekçisi ve gerçek aydınlariyle yurdun zinde kuvvetleri uyanmıştır. Kurtuluş Savaşı Türkiyesinin kışkırttığı istiklâlcî, halkçı ve devrinci politikasına dönülmesini istiyoruz."

Diyen Aybar, statükocu partilerin kurduğu 4. koalisyon Hükümetinin de öncekiler gibi böyle bir hanle yapacak ruhta ve yetenekte olmadığını belirtmiştir.

" Hükümet iş başına gelir gelmez yabancı çıkarların yurdumuzda aracılığını yapan kapkaççı sermaye çevrelerinin temsilcileriyle bir toplantı yapmış, Özel Sektöre öncelik tanınacağına ilan etmiştir. Böylece Hükümet programında yer alan vaadlerin yerine getirilmeyeceği ortaya çıkmıştır. Nitekim Hükümetin emekçi halkı gözetmediği, Ege tütün piyasasının açılışı sırasında bütün çıplakıyla belli oldu. Hükümetin uyguladığı kredi politikası ve ekiciyi değil tüccarı tutması yüzünden yabancı ve yerli firmalar milyonlar kazanmış, onbinlerle tütün ekicisi aile de perişan olmuştur. Hemen arkasından Zonguldak kömür ocaklarında 11 liraya çalıştırılan maden işçisine karşı haksız davranışı ile de Hükümet emekten yana olmadığını bir kere daha göstermiştir. Başbakan sayın

Ürgüplü Bütçe ile ilgilison konuşmasında:

" Yabancı Sermaye her yerde olduğu gibi kısa zamanda kâr yapmak ister. Bu normaldir. Biz bunu kendi memleketimiz bünyesine uygun ve en iyi şekilde yararlanabilecek şekle sokmalıyız. Yabancı sermayeyi endişeye sevk etmemeliyiz." diyor. Başbakan Petrollerimizi yabancı sermayenin söndürdüğü Yabancı Sermayenin madenlerimize göz diktiğini; ve Yabancı Sermayenin kahredici bağlarından kurtulabilmek için, bir Kurtuluş Savaşı verdiğimizi unutmış görünuyorlar. Yabancı Sermayeye böylesine bel bağlamış bir hükümetin Türkiyeyi yabancı çıkarların serbestçe at oynattığı bir alan olmaktan kurtarması elbette beklenemez. "

Mehmet Ali Aybar yeni Hükümetin işbaşına gelmesiyle birlikte, Anayasa teminatı altında olan haklara ve kuruluşlara karşı taşlı sopalı saldırıların arttığına dikkati çekmiştir. Daha çok Türkiye İşçi Partisi'ne karşı yönelmiş gibi görülen fakat bütün diğer hareketleri tehdit eden bu kaba kuvvet gösterilerinin asıl Anayasayı, Anayasanın öngördüğü demokratik, sosyal hukuk devleti düzenini hedef aldığını, fakat hükümetin A.P ve Komünle Mücadele Derneğine mensup olan bu zorbalara son derece yumuşak davranışını söylemiştir.

" Akhisar'da Türkiye İşçi Partisi'nin mitingi vardır. Bir iki gün önce bir saldırı planı hazırlanır, emniyet kuvvetlerinin hazırlıklardan haberi olmuştur. Tertipçilere kaymakam ihtar da bulunur. Ve miting günü tertipçiler bildirimler dağıdırlar; kamyonlarla köylerden adam getirilir. Komandolar meyhande er de sarhoş edilmiş miting meydanına bakan camide müvezzin ezanı elinde bayrakla okur; vassı komünistlerin katli vaciptir denilir; ve komandolar bağlar, sopalarla beraber Anayasaya saldırırlar. Halkı sürüklüyemedikleri için mitingi dağıtamazlar; fakat dört saat sonra geçen karanlığında yolları tutarlar. İşçi partililerin bindiği taksiye taşlarla bir daha saldırırlar parti merkezini basarlar, levhayı sökerler. Bütün bu olaylar kaymakamın, emniyet kuvvetlerinin gözleri önünde geçer. Kovuşturma açılır; toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalafetten, yani ilgili makamlara haber vermeden toplantı yapmaktan... Ve sonunda zorbalar, Anayasaya karşı gelenler beraat ederler, böyle yumuşak davranılınca aynı tertip Kırakkale'de ve Konya'da tekrarlanır. Konya'da saldırıya uğrayan Türkiye İşçi Partisi değil tiyatro oyuncularındır. Komandolar bu sefer tiyatroyu basarlar sahneye çıkarlar binayı taşlarlar, emniyet kuvvetlerine karşı koyarlar ve gene haklarında toplandı ve gösteri yürüyüşleri kanunu ile kovuşturma açılır. Sorarım ceza kanunlarımızın Anayasa düzenini koruyan maddeleri ne zaman uygulanır?..."

Bu şartlar altında seçim güvenliğinin şimdiden yok olduğunu ve partilerin seçime eşit şartlarda girmesini sağlamakla ödevli olan hükümetin, bu ödevini şimdiden yerine getirmediğini söyleyen Aybar, sözlerine şöyle devam etmiştir:

" Seçim güvenliği sadece seçim gününün hadisesiz geçmesi, oylamaya fesav katılanması ile sağlanmaz. Seçimin güven içinde yapılması sayılabilecek işle seçmeni etkileyebilecek partiler arasında ittifaklık doğuracak durum-

ların Hükümetçe yaratılmaması ve bu yoldaki teşebbüslerin derhal önlenmesi gerekir. Seçim güvenliğini, ve seçim dönemine girildikten sonra, Hükümetin tam bir tarafsızlıkla davranması sağlar. Hükümete dahil bir partinin mensupları ve diğer partinin toplantılarını basar. Ve Hükümeti buna seyir kalırsa, sudan tedbirlerle yetinirse, üstelik muhalif parti yöneticileri hakkında türlü bahanelerle kovuşturmalar açılır, peşlerine memur takılırsa seçim güvenliğinden söz açmak gülünç olur. Çünkü böyle bir parti yüphe ile karşılanır, ve vatandaşın içine korku düşer."

Daha sonra Mehmet Ali Aybar, hakim sınıfların Anayasaya, demokrasiye karşı olduklarını; çünkü demokratik bir rejimde hakta aldatmağa ve alabildiğine sömürmeye imkân olmadığını; yolsuzlukların, dönen dolapların ortaya serileceğini ve örgütlenen halkın sonunda demokratik yoldan iktidara geleceğine; toprak ağalarının ve kökü dışarta kapkaçtı sermayecilerin bunu pek iyi bildiklerini demokrasiye boyna hile karıştırdıklarını ileri sürmüştür.

" Ama artık şartlar değişmeye başlamıştır. Ve de çok değişmiştir. Ne zorlamalar nede aldatmalarla Anayasayı savsaklamak hele çiğnemek artık kimsenin haddi değildir. Buna ne toprak ağalarının, ne yabancıya aracılık yapan sermayecilerin, ne de dışardaki efendilerinin gücü yetmeyecektir. Son zamanlarda ırkçı ve turancuların politik bir örgüt için de kümelenmeğe teşebbüs ettikleri görülüyor. Bunlar toplumsal görünerek amaçlarına ulaşabileceklerini sanıyorlar. Nasyonal-Sosyalizm deyiminden yararlanmağa kalkıyorlar. Nasyonal-Sosyalizm, sosyalizmin millisi imiş gibi göstermeğe çalışıyorlar. Oysa Nasyonal-Sosyalizm bilindiği gibi ne millilikle ne de sosyalizmle hiç bir ilişkisi yoktur. Nasyonal-Sosyalizm Hitler Faşizmine verilen addır. Nasyonal-Sosyalizmi sosyalizm diye yutturmaya kalkışanlara sorunuz; belli başlı üretim araçları kamulaştırılacaktır mıdır? Emekçiler iktidara gelecek yurt işlerinde doğrudan doğruya söz ve karar sahibi olacaklardır? Yoksa toprak ağaları, kökü dışarda sermayeciler ve dışardaki efendileri yararına hükümet eden bir avuç zorba milli sosyalizm maskesi altında, soğ ayrılığı, din, meshep ayrılığı gözetilerek halkı birbirine düşman edip bir dikta rejimini kuracaklardır?

Konuşmasına devam eden Aybar: Yurt sorunlarına ancak demokratik bir ortamda ve gerçek toplumsuluk yolu ile çözülebileceğini söylemiş, Türk Toplumculuğunun neden demokratik olduğunu anlatmıştır.

" Bizi zorla iktidara gelmeğe amaçlayan bir parti olarak görmek isterler. Çünkü demokratik bir ortamda ergeç yenilebileceklerini bilirler. İsterlerki biz yeraltı çalışmalarına girişelim ve efendiler koçayca hakkımızdan gelsinler, hayır, biz anayasacıyız, oyuna gelmeyiz, vede anayasayı oyuna getirtmeyeceğiz. Biz iktidara ancak hakla beraber gelirsek onun görevli ve inanlı çabasını gömertçe harcıyacığını biliyoruz. Ve şunu da biliyoruz ki, hakkımız oy hakkına sahip çıkmıştır ve tepeden inme iktidarlara tutmayacaktır. Üstelik halkı uyarıp haklarına, kendi davasına sahip çıkarılmadıkça köklü dönüşümlerin başarılamayacağı muhakkaktır. Demokrasi asıl toplumcuların rejimidir ve seçim müessesesi sonunda emekçilerin zaferini sağlar. Demokrasiyi bırakıp yeraltına inmek, için,

çalgın olmak gerekir. Bizim aklımız başımızda toprak ağalarını ve kapkaççıların gözlerinin içine baka baka, halkın oylarını alacağız ve iktidara bu yoldan geleceğiz. Ve halk kendi bildiği dalı kesmeyeceği için, her seçimde iktidara yine biz geleceğiz. Ama şunu da hemen söyleyeyim kapkaççıların muhalefet haklarına sonuna kadar saygılı olacağız. Ve hürriyet rejimi içinde nasıl güçten düştüklerin gözlerimizle görmek zevkinden kendimizi yoksun etmeyeceğiz."

Mehmet Ali Aybar daha sonra Amerikayla ilişkilerimize, Kıbrıs davasına ve Amerikan emperyalizminin zorlamalarına değinmiştir. Kıbrıs tavaşının da kalkınma ve ilerleme davamızında, milli güvenliğimizin de Kurtuluş Savaşı Türkiyesinin Anti-Emperyalist milli politikasına dönmemize bağlı olduğunu açıklayan Mehmet Ali Aybar:

" 18 yıldır izlenen ve bizi adım adım amerikanın bir uydusu haline getiren taviz karşılığı yardım koparma politikası kesinlikle reddedilmelidir. Bizim dış politikamız Anti-Emperyalist , yalnız millî menfaatlerimizi gözönünde tutan ve insanlığın gelişmesi ve ilerlemesi doğrultusunda, barışçı bir politika olacaktır. Savunma gücümüzü arttıracak ekonomik kalkınmamızı hızlandıracak gerekçesi ile imzalanan NATO-CENTO İttifak Antlaşmalarının ve Amerika ile imzalanmış ikili antlaşmaların, egemenlik haklarımızın çiğnenmesine ve Türkiye'nin Amerikan Emperyalizminin ileri karakolu haline gelmesine yol açtığı bugün artık herkesçe bilinmektedir. Özellikle Amerika ile imzalanmış ikili antlaşmalar egemen varlıklar arasında her iki tarafa eşit hak ve borçlar yükleyen belgeler değildir. Yargı hakkımızdan fedakârlık kabul eden biziz; gümrük muafiyeti tanıyan biziz; Amerikan üslerine ülke dışı imtiyazları tanımak zorunda kalan gene biziz , ve 21 tümenimizi NATO emrine veren de biziz. Bunun başka türlü olması da beklenemezdi. Dev Amerika ile İttifak eden Türkiyenin bu alışverişte zararlı çıkacağını kestirmek için kâhin olmak gerekmez. Türkiye İşçi Partisi egemenlik haklarımızla bağdaşmayan bu antlaşmalar hükümlerinden Devletler Hukukuna uygun şekilde Türkiyenin bir an önce kurtulmasını ister."

Milli Kurtuluş Savaşı Türkiyesinin Dış Politikasını, bugün 45 yıl öncesine göre çok daha rahatça yürütmenin mümkün olduğunu belirten Mehmet Ali Aybar Kıbrıs tavaşının da ancak Anti-Emperyalist bir politika izlenerek çözümlenebileceğini söylemiştir:

" Kıbrıs Davası Amerikan ve İngiliz Emperyalistlerinin ve onların himayesindeki Yunan Emperyalizminin maskesi düşürülmek şartı ile kazanılır. Bu davanın çözümü Amerikadan ve İngiltereden beklenir ve çözümün lehimize olmayacağından şüphe edilmesin. Biz üslerden temizlenmiş, silâhsızlandırılmış ve bağımsızlığı milletler arası bir antlaşma ile garanti edilmiş bir federatif Kıbrıs sınıtüsü savunursa, 2. Dünya Devletlerinin ve sosyalist devletlerin desteğini kazanabiliriz."

Amerikan Emperyalizminin Veyetnamda ve son olarak Dominikde zorlamalarına da deyinen Mehmet Ali Aybar, Amerikanın gittikçe yalnız kaldığını, sayıları gittikçe artan Amerikan vatandaşlarının da Jonhson Hükümetinin Dünyayı nükkeer bir savaşa iteleyen politikasına karşı çıktıklarını söylemiştir:

-5-

"Amerikan Genel Kurnay Başkan Yardımcısı General John Lovell, Çin'de askeri ve sanayi hedeflerin yok edilmesi için planların hazırlandığını açıklamıştır. Amerikanın Çinden başka Sovyetler Birliğindeki ve Halk Demokrasilerindeki hedefleri bir anda yok edebilecek güce sahip olduğunu da sözlerine eklemiştir. Wietnam'da Amerikanın yürüttüğü kanlı savaşın Kuzey Wietnam'a sıçratılmak istendiği görülmektedir bunun bir adı bile vardır: "tırmanna" savaşı diyorlar. Bu "tırmanna" Çin'e uzanmasından korkulur. Ancak ne var ki, General Lovell bir soruya: "Amerika'dan daha güçsüz olmakla beraber Sovyetlerin de Amerika'daki hedeflere ulaşabilecekleri" şeklinde cevap vermiştir. Bu ihtimalin Pentagonu sağduyu ile harekete zorlayacağını sanıyoruz.

Aybar konuşmasını uyanan ve güçlenen halkların dünya barışını koruyacaklarına ve emperyalizmi sonunda yeneceklerinde olan sarsılmaz inancını belirterek bitirmiştir:

" İnsanlık güzel günlere kavuşacaktır. İnsanların, milletlerin dayanışarak kardeşçe yaşadıkları bir dünya, özgürlüğün , eşitliğin, bilimin ve sanatın düzen verdiği savaştan ve sömürsüz dünya nasıl olsa kurulacaktır. Ve haklarına sahip çıkmış emekçi halkımız bu yeni dünyayı kuran mutlu milletler arasında olacaktır. İlk adım 10 Ekim'de atıyoruz. Güzel günler, mutlu günler uzak değil; yakın, pek yakın YARIN."

--o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o--

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ